

Landskap: Småland Upptecknat av: Aug. Blohm,  
 Härad: Årbo Härad Adress: Ljunsgård, Kalvsvik.  
 Socken: Skatelöv Berättat av:  
 Uppteckningsår: 1932. Född år i

## Uppteckningen rör

sid.

|                                                                               |           |
|-------------------------------------------------------------------------------|-----------|
| Konung Alle och hans smed Waring m.fl.....                                    | 1-3, 7-8. |
| Konung Taxe, som anföll Småland .....                                         | 3-4.      |
| Blända Ramberg och Sigrid som dödade kung<br>Tumlingen och hans här m.fl..... | 4.        |
| Kloka, som botade sjuka m.m.....                                              | 9-11.     |
| Årsgång.....                                                                  | 11.       |
| Fädoktor.....                                                                 | 11.       |
| Sätta möte med ormar.....                                                     | 12.       |
| Tydor vid julen.....                                                          | 13.       |
| Ta sanket.....                                                                | 13.       |
| Tomte.....                                                                    | 13-14.    |
| Drakar.....                                                                   | 15.       |

19 sid.

|                                          | sid.   |
|------------------------------------------|--------|
| Maran.....                               | 16.    |
| Taga lyckan och turen från varandra..... | 17.    |
| Bröllop.....                             | 18.    |
| Bortbytingar.....                        | 18-19. |
| Barndop.....                             | 19.    |
| Taköl.....                               | 19.    |
| Förning.....                             | 19.    |

Till Kronobergs Hembygdsförbund.!

På grund därav att Hembygdsförbundet även önska uppgifter om sagor och sägner får undertecknad härmed anföra:

Sagan förtäljer att i Alletorp i Tävelsås socken har förr bott en konung med namn konung Alle. Sagan förtäljer att konung Alle var konung över Småland och han var en rik och mäktig konung och mycket skicklig jägare och tapper krigare. Han lät anlägga en kungsgård vid östra sidan av sjön, och han lät uppföra ett slott på en hög backe vid sjön, som fick namn efter sitt namn Allatorp. Konung Alle valde denna plats därför att där runtomkring fanns väldiga ek- och bokskogar, och där fanns mycket gott om villebråd. - Här finnes spår än idag, som bekräfta sagan. På Allatorpabacke vid sjön finnes spår än idag efter grunden till Konung Alles slott. Undertecknad har själv besett den. Grunden är 95 alnar lång och 34 alnar bred. - Konung Alle lät uppföra små luftslott på 2 st. holmar i sjön, där han ofta brukade vistas om sommaren. Dessa holmar har namn än idag Stora och Lilla Allö. - Konung Alles smedja

Skriv endast på denna sida!

Sagan

var på en holme, som kallades smedjeholmen, och han hade en smed vid namn "sme" Waring, som bland annat gjorde konungens vapen, jakt- och krigsredskap. - Sagan förtäljer, att smedjeholmen har sjunkit, men där finns än idag ett högt stenblock, cirka 8 -10 alnar högt, som än idag har namnet Waringshall. Sagna<sup>an</sup> förtäljer, att konung Alles smed Waring var kunnig i trolldom. När han gjorde konungens vapen hade han förmåga att göra dem särskilt träffsäkra och dödande, vilket var orsaken till konungens stora framgång och lycka i jakt och krig.

U<sup>6</sup>om Allesagan finnes en saga att en dräng fick förstora beting, när han skulle slå, så att han orkade aldrig med betingen, och han bad smed Waring göra en god lie till honom och smed Waring lämnade honom en lie på skaft, men drängen fick aldrig titta i eggen på lien, för då blev lien oduglig. Och drängen kunde slå utan möda så mycket han ville och mot slutet av slåttern såg drängen att stubbar och stenar hoppade för lien och då kunde han inte låta bli att titta i eggen på lien om den blev skadad och då var det endast ett baggahorn påsatt på en stake och lien var försvunnen.

En saga finnes att smed Waring tillverkat ornamentbeslaget i Wederlöfs gamla kyrka, som än idag finnes, och att smed Waring själv ordnade med att smedjeholmen skulle sjunka efter honom. - I Allatorp fanns då även en rättareplats eller domareplats för förbrytare..

LUNDS UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

2

Konung Alle hade flera hövdingar, som även voro hans jaktkamrater. Han gjorde ofta besök hos en hövding, som bodde i Valeryd i Wederslöf vid namn Herse, som var hans gode vän och jaktkamrat. I Wederslöf var gott om villebråd och konung Alle lät därför anlägga vägar dit och han lät göra stenbroar över mossar och kärr emellan Valeryd och Wederslöf.

Sagan berättar, att en norsk konung anföll Västergötland och Västergötlands konung bad konung Alle om hjälp. Konung Alle samlade då alla sina trupper i hela Småland med sina hövdingar och tågade af för att kriga mot norske konungen, som var inkommen i Västergötland. En dansk konung vid namn Taxe i Skåne hade fått kändedom om detta och passade på tillfälle och anföll Småland, först anfölls Stenbrohult och Diö vid Möckeln, där folket dödades och deras egendom plundrades och gårdarna brändes. Konung Taxe hade en grotta vid foten av ett stenblock, som han brukade sova i och några gamla gubbar passade på och välte ett klippstycke på honom när han sov och dödade honom. Och detta stycke lär ha namn än idag Taxåsa = klint och salig gruva där konungen hade gömt silver och guld, som påträffades sedan, och byn har väl namn än idag Taxåsa. Hans hövding Höd fortsatte äventyren och plundringen och han blev även dödad av några gamla gubbar i Avgunnaryd och blev begravnen där och denna plats lär ha namnet än idag Hödö.

Konung Taxes efterträdare blev sedan danske konungen Tumlingen, som fortsatte med att plundra, bränna och ödelägga och här i Småland fanns endast kvinnor och barn och gamla gubbar.

Blända Ramberg bördig från Växjötrakten, en stor kraftig och modig kvinna sände då bud ut runt om i alla väderstreck, att alla modiga och kraftiga kvinnor skulle komma för att kriga mot danskarna, och yxor och knivar skulle medföras som vapen. Och de skulle medföra så mycket som möjligt av bästa vin och öl och mat och hon bestämde ett kvinnomöte vid nuvarande Gemla. Det lyckades ganska bra, ty där kom väldigt många kraftiga och modiga kvinnor och slutsamlingen blev vid Gemla. Och kvinnorna tågade åstad och slog läger vid sjön Salen, där dom började sin bevakning. Där var en särskilt stor, kraftig och modig kvinna vid namn Sigrid, som fick befälet över en trupp. Deras princip skulle bli, att de skulle sända bud till fienden med en fråga om de finge bli deras hustrur, därför att de unga karlarna i Småland äro borta i krig och kommer troligen aldrig åter. - Konung Tumlingen hade då redan slagit läger på Bråvallahed eller nuvarande Kronobergshed. Kvinnorna anordnade ett stort gästabud för fienden i närheten vid en mindre sjö. Danskarna kommo dit. Borden stodo dukade med god mat och vin och öl, men ingen människa syntes. Mat är bättre än kärringar, sade de. Och de åt och drack vem som värst kunde och de blevo snart druckna av det starka vinet och lade sig att sova och när de voro somnade dök Blända Ramberg och Sigrids här

fram och med sina yxor dödade de konung Tumlingen och hans här, som bestod av många danska soldater, de blevo begravna där i närheten och över deras gravar blev sedan uppkastat ett stort stenrör, vilket än idag bär namnet Tumlinge rör, och Kungsgärdet. Undertecknad besökte platsen invid Kronobergshed vid exercistiden och det var då 135 steg omkring stenkrumlet.

Kvinnorna fortsatte sin bevakning och danskarna hade sedan börjat sin plundring i Blädinge och då anordnade kvinnorna ett stort gästabud vid Blädinge och sände bud till danskarna med samma fråga om de fick bliva deras hustrur, men då vågade dom att stanna och tog då vänligt emot danskarna och bjöd dem på god mat och vin så mycket de ville dricka och när de blevo rusiga fingo de vila med huvudet i kvinnornas knä och kvinnorna löskade dem i huvudet tills de sömnade. Och när Blända Ramberg hissade ett rött kläde då skar kvinnorna av huvudet på var sin kavaljer. - Kvinnorna fortsatte sin bevakning och nästa gång danska trupper kom i närheten anordnade kvinnorna ett gästabud vid Blädinge Klockaregård och sände bud till danskarna med samma fråga. Danskarna kom och kvinnorna togo emot dem så innerligt vänligt och bjöd dem på god mat och vin och öl så mycket de ville dricka. Och danskarna blevo mycket druckna, men dom fick ej karlarna att sova, då anordnade de en kokhet grynvälling till efterrätt, när Blända Ramberg hissade ett rött kläde <sup>hållde</sup> kvinnorna en kokhet grynvälling på var sin kavaljer

i ögonen och sedan skar halsen av dem med sina knivar och befolkningen lär än idag hava ett ordstäv om klockaregårds gryn-välling och Blädinge har fått sitt namn efter Blända.

Sedan anföll kvinnorna fienden i Dansjö by, där danskarna höll på att plundra och bränna och de kraftiga och modiga kvinnorna dödade dem med sina yxor , och här blev flera kvinnor dödade och sårade , och dessa kvinnor blevo begravna på en backe, som än idag har namnet "Gräbbebacken".

Kvinnorna fick bud att danskarna härjade i Skatelöv, och de beslutade att marschera dit. Och de togo var sin granrisruska och bar framför sig, så det såg ut som en flyttande liten skog, och vid Ströby anföll kvinnorna de danska trupperna med sin hövding med namn Baste Stark , och kvinnorna dödade dem med sina yxor, så att de lågo strödda vitt och brett över hela gårdet och byn har fått namn därefter, Ströby. (strödda.) Den danske hövdingen Baste Stark med sina män blev begravnen i Ströby gårde och deras gravhög lär finnas där än idag med namn Bastehög.

Det sista slaget för kvinnorna blev vid Skatelöv kyrka, då danskarna anföllo kvinnorna och här utkämpades en het strid, så att många av kvinnorna stupade, men de många, starka och modiga kvinnorna vunno seger även här och de danska trupperna blevo dödade och även här har funnits spår av minnesmärken och gravhögar. - Blända Ramberg och kvinnorna marscherade sedan omkring sjön till Skäggälös, där dom slog läger vid ett stort berg vid sjön och där tvättade de av sig blodet och höll en

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

6



segerfäst. Och detta berget har namn än idag Blodberget. Och Skäggalös fick namn efter dessa skägglösa krigare.

Bud hade avsänts till konung Alle om förhållandet i Småland och konung Alle kom hem med sin här. Han belönade rikligen Blända Ramberg och de tappra kvinnorna och upptog sedan kriget med danskarna. Och konung Alle fick sedan annat att göra än att vara hemma och jaga och fästa med sina hövdingar.

Konung Alles första slag med danskarna blev på en hög backe vid sjön Salen. Denna backe fick sedan namn Allestad, troligen nuvarande Alvestad. Konung Alle och hans trupper hade sedan ett stort slag mot danska trupper på backarna i Dansjö, då den danska konungen Olof med sina söner stupade och dessa backar har namn än idag Olofsbacken, Kråkebacken, Kungsbackarna och deras gravar eller stenkrummel har namn "Kungsrören. - Konung Alle och hans trupper hade sedan flera slag mot danskarna emellan Dansjö och Moheda och här finns än idag spår som bekräfta sagan, här finns många stenkrummel och uppresta stenar och Dansjö har fått namnet efter de många danskarna som blevo begravna där. - Konung Alle sedan oavbruten bevakning och krig med danskarna så länge han levde, men så fort danskarna kom över gränsen slogs dom alltid neder och dödades av kung Alles tappra krigare och hans träffsäkra och dödande vapen och det område, som kung Alle mest uppehöll sig med sina krig mot danskarna fick namn Albo härad.

Konung Alle dog den naturliga döden och blev begravd i en ättebacke i Wederslöf och där restes två minnesstenar

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

7

2

vid hans grav. På den ene stenen var uthugget ett lejon, som stod över ett rutigt fält, och på den andra stenen var uthugget en björn. - När Wederslöf gamla kyrka byggdes skulle de bygga den över kung Alles grav, men det visade sig i början ganska olyckligt. Då tog de den ene gravstenen med lejonet och lastade den efter två tvillingstutar, som seden var på den tiden. Och där stutarna stannade byggde de kyrkan och kung Alles gravsten med uthugget lejon murades in och restes i kyrkans sydöstra hörn, där den än idag finnes. Men något spår efter lejonet finns ej nu, troligen har det blivit förvittrat.

Kung Alles efterträdare blev hans rike och mäktige hövding med namn Ingeling och där han lät uppföra sitt slott fock namnet Ingelstad. Konung Ingling belönade ytterligare Blända Ramborg och de tappre och modige kvinnorna.

Denna här sagan hade min fader lärt sig i barndommen av någon gammal man i Huseby i Skatelöf socken. Det var på 1850 - talet ungefär och han hade namnen upptecknade i en gammal bok och sedan berättade han sagan för mig i min barndom på 1880 - talet och jag lärde mig den utantill och jag antecknade namnen på ett blad, som jag nu funnit i gamla gömmor.

Ljungagård, Kalfsvik i Februari 1932.

Aug. Blohm.

LUNDS UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

8

Till Kronobergs läns Hembygdsförbund!

Undertecknad beder att ytterligare få anföra vad jag hört de gamla berätta. Jag har särskilt i minnet vad de gamle berättade om våra förfäders tro till övernaturliga kunskaper eller det som stred mot naturens lagar och som exempel härå må anföras.

Det fanns en man i Bärgunda socken på 1850 och 1860 talet och efter honom en kvinna, som botade alla sorters sjukdomar med lika dan medicin och dessa anlätades och besöktes mer än någon medicine doktor.

Det fanns vid samma tid en klok kvinna i Grimslöf, som var specialist för att bota lyte och fallandesot, och hon kunde även spå folk och utpeka tjuvar och förbrytare m.m.

Det fanns vid samma tid en klok man i Veder Vederlöf som anlätades för alla sjukdomar. När han hade sjukbesök hemma eller borta, tog han ett band med sig och gick runt omkring boningshuset, gjorde tre knutar på bandet vid varje stuguknut och spottade tre gånger på varje knut och bandet skulle knytas om det sjuka stället. - Det har funnits en klok man i Kalfsvik, som kunde bota frässan och kålan. Detta botades med varm mjölk och brännvin, som den sjuke skulle dricka så mycket att han fick kräka. Han fick då kräka i en skinnsäck, som den kloka mannen hade med sig, och han spottade i den tre gånger och sedan tog han

en bra käpp och pryglade säcken ända tills frysningarna började att försvinna. -- Det har funnits en klok kvinna i Kalfsvik, som kunde bota gulsjukan. Hon tog sju fårasmutsa, som blandades och bakes i goda plätter, som den sjuke skulle äta.

En annan klok kvinna kunde bota "scheavan", (spanska sjukan.) Hon tog litet hundsmuts, som hon blandade i och i bakade goda gorån, men den sjuke fick ju inte veta, vad det var när han skulle äta gorån.

"Vellapaskått" och "trollskått" kunde endast den bota, som haft det förut. Den sjuke satte sig på en jordfast sten, strax efter solen gått ner och den som haft det förut tog en bössa eller ett gevär och sköt tre gånger över den sjuke men orden varje gång: "Jag skjuter, jag skjuter." Den sjuke svarar: "Vad skjuter du för? För vellapaskått, trollskått och alla de skått, som te är! Och den sjuke tyckte så att det onda försvann. - Gikt botades alltid med "fontenell". Det gick så till att man tog en ärtä och lade den innanför benet strax nedom knäet och band hårt om med en mjuk linda. Ärtan drog snart hål och kom in i muskeln och den byttes om varannan dag och ärtan drog ut gikten i hela kroppen.

Det fanns tre sjukdomar, som inte de kloka männen eller kloka kvinnorna kunde bota, nämligen kolera, unga betet (troligen blodförgiftning) samt dödsmansot (troligen hjärnblödning eller hjärtförslämning.) - Det märkliga var att dessa kloka män och kvinnor själva trodde att dom voro i besittning av någon underbar konst på samma gång som de besökande trodde

LUNDS UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

10

*Amal*  
*Mus*  
*Skjutet 17:11*  
1912

*Uppr. Ang. Man*  
*Kalmsvik*

så starkt på dem, kanske att denna ömsesidiga tro invärkade något på sjukdomen.

Det har funnits en man i Kalfsvik, som brukade gå årsgång varje julnatt. Han började vid elvatiden på kvällen och besökte först kyrkogården, där han gick ganska länge och tittade i kyrkofönstren och nyckelhålen och runtom på kyrkogården och sedan besökte han de flesta byarna i socknen och han hade yttrat att han ibland såg likkistor och likfölje m. fl. märkliga syner. Efter jul fick han många besökare, som gav honom gåvor, matvaror och slantar för att de skulle få veta sitt öde under tillkommande året och dessa fick merendels tröstens ord av honom att det inte skulle hända dem något, men någon gång lär han ha gissat rätt och förespått dödsfall, eldsvådor och olyckor. Han troddes även kunna tala med döda och så anlätades han några gånger att fråga någon död vid graven efter fördolda saker. -

Det har även funnits en man i Kalfsvik, som botade fäkreatur och svin. Han kallade alltid sjukdomen "most-olen", och den botades på så sätt, att han tog upp sin fickkniv och skar ett djupt sår i svansändan på fäkreaturet och fick blöda på tre stycken brödbitar och så tog han tre st. storsillsvansar och smorde dem med tjära och spottade tre gånger på varje och allt detta tvingades i djuret och svinen skar han alltid i ögonnästen, i tandköttet och under klöfvarna. - Alla dessa kloka män och kvinnor har mer eller mindre anlåtats och besökts av befolkningen

LUNDS UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

11

men undertecknad vill inte här uppge några namn, ifall några efterlevande släktingar kan få veta det och taga anstöt, men av ovanstående exempel finner man att det förr alltid fanns kloka män och kvinnor, som befolkningen trodde på, att de voro i besittning av någon underbar konst, som inte de utomstående förstod.

Det har ohyggligt nog även funnits en man, som kunde mana ormar ut ur stenrösen. Själva konsten vet man inte, men han läste först Fader vår avigt, sedan tog han tre hårstrån i sitt huvud, och satte dem om udden på sin fickkniv och stack ned kniven i jorden och yttrade: "Med djävulens hjälp sätter jag möte här på liv och död med den ormen, som jag nyss såg här och ormen kom då ut och fräste och var ganska ilsken och då gällde det för gubben att vara kvick och att ha en bra stake att han kunde döda ormen.

LUNDS UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

12

4725

Myrd. Aug. Holm  
Gjunga gård, HultsvikLUNDS UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

13

Vid jul och påsk var det alltid särskilda seder bland befolkningen, en del familjer brukade taga in en tupp i boningsrummet julaftonskväll. Familjen brukade sätta sig runt i rummet med en hand korn vid var och en. Gick tuppen och åt korn och inte gjorde något särskilt, då hände det inte något särskilt under året. Men lade han sig vid en kornhög, då blev den personen död under året. Smutsade han vid en kornhög, då fick en personen en stor skandal under året, men gol han vid en kornhög, då blev den personen gift under året eller också fick någon annan stor tur under året.

Hördes det sjunga i den öppna spisen eller blev där någon eldbrand, som liknade en likkista julaftonskväll. Då blev det alltid lik i huset.

Vid påsk, då var det tid att taga sanket(smöret) för varandra. Och det gick så till att natten före långfredag sprang bondkvinnan ut spritt naken och ställde sig på fägösselhögen och ropade: "Så vitt som mitt rop höres skall jag ha sanket." Fanns det någon förmögen bonde blev han alltid skyllad för att han hade en tomte, som drog till sig och flera var det då som bedyrade, att de hade sett hans tomte. De hade sett en liten Sate med en röd mössa. Han hade aldrig mer än ett "stråd" på axeln,

Skriv endast på denna sida!

4725

men hö och säd föröktes likväl ganska fort, och många var det  
som lade ut honungssmörgåsar och andra läckerheter i ladugården för  
att de skulle få en tomt.

LUNDS UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

14

Skriv endast på denna sida!



4725

LUNDS UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

15

Det fanns förr någonting, som kallades drakar. De bodde i jorden under stora stenblock. De brukade flyga i luften när de flyttade sig från ett ställe till ett annat. Fick någon se en kull med igelkottar eller en samling ormar eller någon samling av andra kräldjur, då blevo de kvicka att taga upp sin fickkniv och kasta den i högen för att det skulle bliva guld. Han trodde då att någon drake solade sina medel.

Sm.  
Skalälän

Uppst. Aug. Blom 1932

4725

LUNDS UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

16

Det fanns förr någonting, som kallades  
Maran. Maran red på både folk och kreatur på nätterna, så att de  
höllo på att kvävas. Som skydd mot detta onda skulle de knyta  
mareknuta i håret på människor och i svansen på djuren.

4725

LUNDS UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

17

När de skulle taga lyckan och turen  
från varandra . Det gick så till att de sprungit baklänges omkring  
både boningshus och ladugården och spottade och hade flera konster.

Skriv endast på denna sida!

Smiland  
alltså  
Skattör  
år 1932

4725 *Agnet. Ag. Blom*

LUNDS UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

18

På bröllopsdagen gällde det att se upp för bruden och brudgummen, att de inte steg på något trollband för då blev hela deras liv tillsammans olyckligt. Trollbanden tilllagades av någon klok och lades ut av någon svartsjuk. Brudparet skulle ha det kräsligt i tre dagar. Hade de det fattigt då, så blev hela deras liv tillsammans fattigt och eländigt. De förmögna hade då storkalas i tre dagar och alla vänner och släktingar blevo då bjudna. Brännvinet drucko de alla ur ett stort glas eller mugg, som gick omkring bordet. De som voro vigulanta tog då flera på sträck med litet tal och lyckönskningar emellan varje. Folkdans hade de alla dagar. Det hände då att någon svartsjuk passade på och kastade någon ful färg på brudparet och då fick alltid någon annan med av den. Bland annat hade de då en långdans, som alla deltog i, med hand i hand i en lång rad marscherades då genom hela byn samt genom alla boningshus om dom inte hade låst, igenom farstudörren och ut genom köket på baksidan

När ett barn var nyfött, gällde det att ha nålar och stål i alla spräckor och hål samt korsa på gönster och dörrar för att inte barnet skulle bli bortbytt av trollen. Bortbytingar fanns det förr gott om. De växte aldrig till kroppen utan endast huvudet. När de blevo gamla var huvudet stort med långhår och

skägg, men kroppen blev aldrig större än på ett årsgammalt barn. Vid barndop troddes ät, att gudmodern inverkade på barnets intelligens. Det strävades mycket för att få en talangfull kvinna att hålla barnet vid dopet. Strax innan de foro iväg till prästen eller kyrkan stod gudmodern mitt i rummet och läste med barnet på armarna  $\frac{1}{2}$  - 1 timma för att barnet skulle få god förmåga att läsa. Gudmodern lade in en slant i lindan för att barnet skulle bliva förmöget o.s.v. Vid barndop var också vänner och släktingar församlade. Alla hade risgryngröt med sig, vilka vid efterrätten skiftades så att alla skulle smakas. Då rimmades det friskt för gröten, vilken som värst kunde eller bäst kunde, som syftade på barnets lycka och trevnad, men det hände när de voro druckna att de rimmade anstöt till varandra och som slutade med ovänskap.

När en bonde skulle täcka om sitt hus med torv och näver, då samlades där alla bönderna i byn för att det skulle gå på en dag. Detta kallades taköl. Det skulle vara kalas för besväret och de blevo alltid druckna fram emot eftermiddagen. Det hände då ofta, att en och annan ramla ner av taket, men de slog sig aldrig sig till döds, därför att husen voro ej så höga på den tiden.

Vid alla dessa tillställningar hade gästerna s.k. föring med sig. Den bestod merendels utav en stor kaka halvfint bröd samt någon hemlagad efterrätt, risgryngrät, äggost, sötost, ostpannkaka.

Ljungagård, Kalfsvik den 12 mars 1932.

Skriv endast på denna sida!

Aug. Blohm.

LUNDS UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

19